

מסכת תמיד

פרק א' משנה ד'

מי שזכה לתרם את המזבח, הוא יתרם את המזבח, וهم
אומרים לו, הzcיר שמא תגע בכלי, עד שתקדש ידיך ורגליך
מן בכדור, ובери מהקה נטויה במאנזע בין הכבש למזבח,
במערבו של כבש. אין אדם נכנס עמו, ולא גר בידו, אלא
מהלך לאור המערכה. לא היו רואין אותו ולא שומעין את
קולו, עד ששומעין קול העז שעה בין קטין מוכני לכדור,
והן אומרים הגיע עת. קידש ידיו ורגליך מן בכדור, נטול מהקה
הכסף ועליה לראש המזבח, ופנה את הגחלים הילך והילך,
חתה מן המאכלות הפנימיות, וירד. הגיע לרצפה, הפק פניו
לאפוז, הילך לזרחו של כבש כעשרה אמות. עבר את הגחלים
על גבי הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים, מקום שנותנוין
מראות העוף ודשוון מזבח הפנימי והמנורה:

